

CHARAKTERYSTYKA PROJEKTOWANYCH ROŚLIN

Dwa szpalery drzew szczepionych po obu stronach placu paradnego (do wyboru):

Acer platanoides 'Drummondii'

klon pospolity 'Drummondii'

Nieduże drzewo o gęstej, regularnej koronie oraz białą obrzeżonych liściach. Dorasta do 12 metrów wysokości i 7 metrów szerokości. Najmłodsze liście są różowe, później stają się jasnozielone i mają na brzegu szeroki, nieregularny, kremowy margines, który z czasem bieleje. Liście są zwykle 5-klapowe, dosyć duże, mają około 15 cm średnicy, są zakończone ostrymi i dużymi ząbkami. Na krótko przed rozwojem liści, wczesną wiosną na gałęziach pojawiają się drobne, żółte kwiaty zebrane w obfite i bardzo liczne baldachogrona, a korony drzew przybierają żółtawe zabarwienie. Same kwiaty są małe, ale w ogromnej masie tworzą wspaniały efekt. Kwiaty są miododajne, stąd w ciepłe, słoneczne dni wokół drzew unosi się przyjemny dźwięk uwijających się przy pracy pszczół. Drzewo o przeciętnych wymaganiach glebowych, nie lubi podłoża skrajnie suchych lub zbyt mokrych. Stanowisko powinno być słoneczne, ale roślina znosi zacinienie. Drzewo dobrze radzi sobie w warunkach miejskich i jest całkowicie odporne na mróz. Niekiedy w koronie można zaobserwować rewersje, czyli pojawiające się pędy z zielonymi liśćmi w typie gatunku – bez obwódki. Takie wyradzające się pędy należy usuwać, chyba że interesuje nas posiadanie odmiany dwubarwnej. Jest to stara odmiana wprowadzona do handlu w Berlinie w 1890 roku, w Anglii uprawiana od 1903 r. Najlepiej prezentuje się w dużych, przestronnych ogrodach lub parkach, sadzona jako soliter lub w kompozycjach, na tle innych gatunków o ciemnozielonym ulistnieniu. Wówczas jasna barwa obwódek liści pięknie kontrastuje z otoczeniem.

Crataegus xmedia 'Paul's Scarlet'

głóg pośredni 'Paul's Scarlet'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Małe drzewo o kulistej koronie, ozdobne z kwiatów. Dorasta do 4-6 m wys. Liście małe, ciemnozielone, błyszczące. Kwiaty pełne, ciemnoczerwone, bardzo efektowne, V-VI. Preferuje miejsca słoneczne. Gatunek bardzo odporny na zanieczyszczenie powietrza i tolerancyjny, co do gleby. Polecany do sadzenia w parkach i ogrodach oraz do obsadzania ulic.

Prunus xeminens 'Umbraculifera'

wiśnia osobliwa 'Umbraculifera'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Małe drzewo, o regularnej, kulistej, bardzo gęstej koronie, przypominającej sztucznie formowaną. Jest to krzaczasta forma wiśni, oferowana zwykle w formie piennej. Rośnie bardzo wolno. Osiąga kilka metrów średnicy. O ostatecznej wysokości decyduje miejsce szczepienia. Liście drobne, ciemnozielone, błyszczące. Kwiaty małe, białe, IV-V. Owoce dojrzewają rzadko. Gatunek o niewielkich wymaganiach glebowych, ale najlepiej rośnie na glebach żyznych, umiarkowanie wilgotnych, wapiennych, na stanowiskach słonecznych i ciepłych. Dobrze znosi warunki miejskie. Doskonałe drzewo dla uporządkowanych ogrodów o przewadze elementów geometrycznych oraz do obsadzania wąskich ulic i parkingów. Jest mieszańcem wiśni pospolitej (*P.cerasus*) i wiśni karłowatej (*P. fruticosa*), szczepionym na pnium czereśni ptasiej (*P.avium*).

***Prunus serrulata* 'Kanzan'**

wiśnia piłkowana 'Kanzan'

Zrodlo(source):https://live.staticflickr.com/831/39923036650_91a9dc6e63_b.jpg

Małe drzewo o charakterystycznej odwrotnie stożkowej koronie i efektownych kwiatach. Dorasta do 10 m wys. i 5-8 m średnicy. Często oferowane w formie piennej. Liście zielone, błyszczące, jesienią żółtopomarańczowe. Kwiaty karminowe, pełne, 6cm śr., wiszące na długich szypułkach, zebrane w pęczki po kilka sztuk, pachnące, V. Preferuje miejsca słoneczne, osłonięte, gleby żyzne, wilgotne. Polecana do ogrodów oraz jako drzewo uliczne.

***Prunus serrulata* 'Royal Burgundy'**

wiśnia piłkowana 'Royal Burgundy'

(C) fot. Bronisław Szmit

Małe, pięknie kwitnące, ciemno ulistnione drzewo o charakterystycznej odwrotnie stożkowej koronie. Najczęściej oferowane w formie piennej. Z czasem korona poszerza się, a dolne konary stają się szeroko rozpostarte. Dorasta do 10 m wys. i 5-8 m średnicy. W formie naturalnej – wyprostowany, gęsto ugałęziony krzew do 6 m wys. Liście jajowate z długim wierzchołkiem, piłkowane, purpurowe, zachowujące oryginalny kolor przez całą wiosnę i lato. W momencie kwitnienia, w maju liście są już lekko rozwinięte. Kwiaty purpuroworóżowe, pełne, 4,5-5 cm śr., wiszące na długich szypułkach, zebrane w pęczki po kilka sztuk, pachnące, V. Nie zawiązuje owoców. Preferuje miejsca słoneczne, zaciszne, gleby żyzne, wilgotne. Polecane do ogrodów oraz jako drzewo uliczne o efektownych kwiatach i liściach.

Robinia pseudoacacia 'Umbraculifera' (UŻYTA W WIZUALIZACJI)

Akacja kulista Umbraculifera

Robinia akacjaowa 'Umbraculifera' to nieduże drzewo nadające się doskonale do małych ogrodów. W przeciwieństwie do zwykłej robinii nie ma kwiatów, ale za to nie posiada cierni. Drzewo to jest szczepione, więc pień nie urośnie wyżej niż miejsce szczepienia. Średnica korony może wynieść nawet 5m. Korona tworzy gęstą zieloną kulę, która tworzy się sama bez konieczności formowania. Jedynie starsze okazy można raz w roku delikatnie formować, gdyż z czasem mogą stracić kształt kuli. Ze względu na elegancki kształt nadaje się na reprezentacyjne drzewo przed domem. Ładnie wygląda w szpalerach po kilka, kilkanaście sztuk wzdłuż ogrodzenia lub drogi.

Ma małe wymagania, dlatego tak często sadzona jest w zieleni miejskiej. Można ją zobaczyć w parkach, na miejskich placach, a nawet przy drogach. Jest odporna na mróz, rośnie zarówno w słońcu, jak i w cieniu. Ma niewielkie wymagania glebowe, dobrze znosi suszę i jest odporna na zanieczyszczenia. Odporna na choroby grzybowe i szkodniki. Jest mrozoodporna.

ROŚLINY SADZONE U PODNÓŻA PNI DRZEW I W GAZONACH:

Pinus mugo var. pumilio

sosna kosodrzewina odm. pumilio

Niski krzew o płaskokulistym pokroju. Po 10 latach osiąga 0,5 m wysokości i 1 m szerokości. Po wielu latach dorasta do 3 m średnicy. Roślina rozmnażana z siewu, więc kształt i wysokość roślin mogą być różne. Korona gęsta. Pędy giętkie, pokładające się, nisko rozpostarte nad ziemią, mają zdolność zakorzeniania się. Igły krótkie, 2-4 cm, kłujące, ciemnozielone, czasami lekko skręcone, zebrane po dwie. Szyszki niewielkie, dojrzałe brązowe, dojrzewające wiosną trzeciego roku. Roślina odporna na suszę i zanieczyszczenia przemysłowe, całkowicie mrozoodporna i niewybredna w stosunku do gleby. Wymaga stanowisk słonecznych. Polecana do ogrodów skalnych i alpinariów. Może być stosowana w zieleni miejskiej, do rekultywacji terenów przemysłowych i do umacniania skarp. Nadaje się do sadzenia w pojemnikach. Wzrost kosodrzewiny można ograniczyć poprzez cięcie młodych przyrostów, które wykonujemy w maju.

Pinus mugo 'Winter Gold'

sosna kosodrzewina 'Winter Gold'

Kosodrzewina o oryginalnym, zimowym zabarwieniu igieł. Zwarty krzew ze sztywnymi pędami. Młode rośliny mają pokrój płaskokulisty, z czasem wypiętrzają i przybierają formę zaokrągloną. Wzrost umiarkowanie silny. Przyrosty roczne do 10 cm. Po 10 latach osiąga 1 m wysokości i 1,5 m średnicy. Igły zebrane po dwie, proste, 3-5 cm długości, ułożone promieniście, latem jasnozielone, po jesiennych przymrozkach nabierają intensywnego jasnożółtego koloru. Wiosną, po rozpoczęciu wegetacji igły z powrotem stają się zielone. Roślina wymaga stanowiska słonecznego. Odmiana bardzo odporna, ma małe wymagania glebowe. Dobrze rośnie zarówno w podłożu piaszczystym, suchym, jak i w próchnicznym, lekko kwaśnym lub obojętnym. W pełni mrozoodporna, odporna na suszę. Do sadzenia w ogrodach skalnych, na wrzosowiskach oraz w pojemnikach. Dobrze prezentuje się na rabatach w kompozycjach z innymi iglakami. Szczególnie efektowna zimą, kiedy jaskrawą barwą ożywia ogród.

Spiraea japonica 'Golden Princess'

tawuła japońska 'Golden Princess'

Niski, wytrzymały krzew o złotych liściach i różowych kwiatach. Pokrój zwarty, płaskokulisty. Dorasta do 0,5 m wysokości. Liście eliptyczne, ostro zakończone, na brzegach piłkowane, intensywnie żółte przez cały okres wegetacji. Kwiaty różowe, drobne, ok. 5 mm, zebrane w płaskie kwiatostany do 10 cm średnicy na końcach tegorocznych pędów. Kwitnie obficie latem, VI-VII. Krzew o przeciętnych wymaganiach glebowych, wytrzymały na mrozy, suszę i warunki miejskie. Toleruje wszystkie ogrodowe uprawne gleby, źle rośnie na glebach mokrych i ciężkich. Wymaga stanowiska słonecznego. Polecany na rabaty i na niskie żywopłoty. Cenna roślina okrywowa, rosnąca w prawie każdych warunkach. Wiosną wymaga niskiego przycięcia, ponieważ intensywniej kwitnie na młodych pędach.

Spiraea japonica 'Goldflame'

tawuła japońska 'Goldflame'

Karłowy, gęsty krzew o złotych liściach i różowych kwiatach. Pokrój półkulisty. Dorasta do 0,8 m wysokości i 1 m szerokości. Liście przez całe lato złocistożółte, później zielonożółte, eliptyczne, ostro zakończone, na brzegach piłkowane. Młode przyrosty miedzianopomarańczowe. Liście na wierzchołkach pędów utrzymują tę barwę przez całą wegetację. Kwiaty różowolila, drobne, ok. 5 mm, zebrane w płaskie kwiatostany na końcach tegorocznych pędów. Kwitnie VI-VII. Krzew o przeciętnych wymaganiach glebowych, wytrzymały na mrozy, suszę i warunki miejskie. Toleruje wszystkie ogrodowe uprawne gleby, źle rośnie na glebach mokrych i ciężkich. Najlepiej rośnie w pełnym słońcu. Polecany na rabaty i na niskie żywopłoty. Cenna roślina okrywowa, rosnąca w prawie każdych warunkach. Interesująca odmiana z kolorowymi przyrostami, doskonała do zestawień kolorystycznych...

BYLINY (DO NASADZEŃ W GAZONACH)

Calamagrostis xacutiflora 'Karl Foerster'

trzcinnik ostrokwiatowy 'Karl Foerster'

Wieloletnia trawa tworząca gęste, wolno rozrastające się kępy o średnicy do 60 cm. W czasie kwitnienia rośliny mogą osiągać do 1,8 m wysokości. Bylina o zwartym pokroju i sztywnych, wzniesionych źdźbłach. Dekoracyjna dzięki rozpięchłym, delikatnym, początkowo czerwono-brązowym, później beżowo-żółtym, wiechowatym kwiatostanom oraz błyszczącym liściom. Wąskie, zielone liście łukowato wyginają się do ziemi. Błyszki liściowe mają od 40 do 90 cm długości. Kwitnienie trwa od VI do VIII. Trzcinnik bardzo dobrze rośnie na stanowiskach słonecznych, ale znosi również słabe zacienienie. Wymaga żyznej, próchnicznej i dobrze zdrenowanej gleby. Jest odporny na mróz. Łatwo rozmnożyć go przez podział roślin wiosną lub jesienią. Ze względu na trwałe kwiatostany długo zachowuje walory ozdobne (także zimą), dlatego jest polecany do sadzenia na rabatach, pojedynczo lub po 2-3 rośliny w grupie, w specjalnych ogrodach przeznaczonych dla traw ozdobnych i w założeniach naturalistycznych. Rośliny szczególnie efektownie prezentują się na początku zimy, gdy pierwszy szron ozdobi liście i źdźbła kryształkami lodu. Ozdobne kwiatostany wykorzystywane są na kwiat cięty i na suche bukiety. Nadaje się do uprawy w pojemnikach.

Dobrze rośnie na glebach żyznych, stale umiarkowanie wilgotnych, dobrze zdrenowanych. Preferuje miejsca słoneczne lub ewentualnie półcieniste. Roślina rozrasta się dosyć szybko tworząc darń, ale starsze rośliny zamierają od środka kępy, dlatego zaleca się co kilka lat rozdzielanie kęp i rozsadzanie. Mrozoodporność dobra. Doskonale nadaje się do sadzenia w ogrodach skalnych, na wrzosowiskach, jako obwódka rabat, wzdłuż ścieżek oraz w pojemnikach. Najciekawiej prezentuje się sadzona w grupach po 10-20 roślin.

Festuca glauca Golden Toupee

kostrzewa sina GOLDEN TOUPEE

Zimozielona trawa dorastająca do 15-20 cm wysokości, tworząca bardzo drobne, żółtozielone kępy. Liście są igiełkowate, sztywne, ostro zakończone, przez cały rok zachowują atrakcyjną, cytrynowo-zieloną barwę. Kwitnie od końca maja do czerwca lub lipca tworząc wiechowate, kremowe kwiatostany wyniesione ponad liście na sztywnych źdźbłach. Roślina preferuje gleby przepuszczalne, umiarkowanie wilgotne do suchych, stanowiska słoneczne. Co kilka lat wymaga dzielenia i przesadzania. Odmiana odporna na mróz, polecana do sadzenia w alpinariach, na murkach skalnych, w ogrodach żwirowych oraz w pojemnikach. Liczba roślin na 1 m²: 12 – 16.

Miscanthus x giganteus

miskant olbrzymi

Jedna z najsilniej rosnących traw uprawianych w Polsce, tworząca okazałe, gęste kępy dorastające do 2-4 m wysokości. Gatunek powstał w wyniku naturalnego skrzyżowania miskanta chińskiego (*Miscanthus sinensis*) z miskantem cukrowym (*Miscanthus sacchariflorus*), został przywieziony do Europy z Azji Południowo-Wschodniej około 1930 roku jako roślina ozdobna. Częścią podziemną rośliny są krótkie kłącza, z których corocznie wiosną wyrastają ulistnione łodygi tworzące okazałe, gęste kępy. Łodygi, zwana u traw źdźbłami, mogą mieć do 1 cm średnicy. W przeciwieństwie do większości innych traw, międzywęźła miskantów nie są puste, lecz wypełnione gąbczastym rdzeniem. Po ścięciu mogą służyć za „bambusowe” podpórki dla roślin. Ustawione skrzyżtelegle na łodydze, wąsko lancetowate liście dorastają do 1 metra długości. Blaszki liściowe są szorstkie w dotyku, na brzegu ostro piłkowane, ciemnozielone z białym pasem wzdłuż nerwu głównego. Młode, soczyste zielone listki początkowo są wzniesione, później łukowato przewieszają się. Jesienią nabierają słomkowej barwy. W naszym klimacie trawa zakwita rzadko i tylko w rejonach o najdłuższym okresie wegetacji. Palczasto-groniaste, srebrzyste wiechy mogą mieć do 30 cm długości. Pozostawione do wiosny kępy stanowią dekorację zimowego ogrodu. Roślina preferuje gleby żyzne, piaszczysto-gliniaste o lekko kwaśnym pH, stanowiska słoneczne, zaciszne i osłonięte. Umiarkowanie wilgotna gleba zapewnia szybki wzrost, natomiast należy unikać miejsc zbyt suchych lub podmokłych. Gatunek nie jest ekspansywny. Wykazuje znaczną tolerancję na zanieczyszczenie gleby i powietrza oraz zasolenie. Wysokie, malownicze kępy najpiękniej prezentują się sadzone pojedynczo lub w kompozycjach z innymi gatunkami traw, przeważnie jako tło rabat bylinowych. Miskant olbrzymi jest uprawiany również dla celów przemysłowych, jako surowiec energetyczny lub substrat do produkcji papieru.

Miscanthus sinensis 'Rigoletto'

miskant chiński 'Rigoletto'

Średniej wielkości gęsta trawa tworząca zwarte kępy smukłych, dwubarwnych liści, podobna do odmiany 'Variegata'. Dorasta do 1,5 m wysokości. Liście są długie, w biało-zielone pasy o różnej szerokości, na brzegach białe. Blaszki liściowe równomiernie zwężają się i pięknie, łukowato wyginają. Pojawiające się pod koniec lata wiechowate kwiatostany nie są tak ozdobne, jak u innych odmian miskanta chińskiego. Odmiana polecana do uprawy w ogrodach przydomowych, na stanowiskach ciepłych, słonecznych, na glebach żywnych, umiarkowanie wilgotnych i przepuszczalnych. W surowe i bezśnieżne zimy może przemarzać, dlatego kępy należy jesienią zabezpieczać. Nadaje się do sadzenia w pojemnikach.

***Pennisetum alopecuroides* 'Lady U'**

rozplenica japońska 'Lady U'

Polska odmiana trawy o półkulistym, zwartym pokroju, wyjątkowo efektowna w czasie kwitnienia. Rośnie silnie, dorasta do 1,2 – 1,5 m wysokości. Tworzy gęste kępy równowąskich, ciemnozielonych, lekko przewieszających się liści jesienią zmieniających barwę na żółtą. Od początku sierpnia do końca września na szczytach źdźbeł pojawiają się okazałe kwiatostany w formie kłosokształtnych, cylindrycznych wiech przypominających szczotki do butelek. Kwiatostany są beżowo-fioletowe z wyraźną, srebrzystą chmurką delikatnych ostek, na których w jesienne poranki gromadzi się rosa. Trawa ta najlepiej rośnie na stanowiskach ciepłych, słonecznych i osłoniętych od silnego wiatru. Nie lubi ani suszy, ani nadmiaru wody w podłożu. Preferuje gleby umiarkowanie wilgotne, przepuszczalne, o dużej zawartości próchnicy. W ostre zimy może przemarzać, strefa 6. Zasnęte pędy i liście należy ścinać dopiero wiosną, gdyż stanowią naturalną osłonę przed mrozem. Trawa ta pięknie prezentuje się sadzona pojedynczo lub w grupach na rabatach bylinowych i wrzosowiskach oraz w ogrodach skalnych. Nadaje się do uprawy w pojemnikach. Roślina zgłoszona do Konkursu Roślin Nowości wystawy 'Zieleń to Życie' w 2016 r. przez Szkółka SŁOWIŃSCY Krzysztof Słowiński.

GLICYNIA (OSOBNE STANOWISKO NA PODPORZE Z BALIKÓW DREWNIANYCH)

Glicynia, zwana słodlinem lub wisterią, jest jednym z najpiękniejszych i najbujniej kwitnących pnączy. Jeśli zapewnimy glicynii odpowiednie warunki wzrostu i właściwą pielęgnację, odwdzięczy się pięknymi kwiatami. Poradnik: uprawa i pielęgnacja glicynii, zabezpieczenie pnącza przed mrozem.

Glicynia pochodzi z rejonów o łagodniejszym klimacie, dlatego w Polsce najlepiej rośnie i najobficiej kwitnie w południowo-zachodnich częściach kraju.

W naszych ogrodach spotkać można dwa gatunki glicynii: glicynię kwiecistą (łac. *Wisteria floribunda*) i glicynię chińską (łac. *Wisteria sinensis*).

Glicynia kwiecista ma liście pierzaste złożone z 13–19 listków (mniejszych niż u glicynii chińskiej). Kwitnie na przełomie maja i czerwca, kwiaty zebrane w dłuższe grona rozwijają się stopniowo od nasady kwiatostanu, równocześnie z rozwojem liści. Kierunek skrętu pędów: w lewo. Pędy glicynii kwiecistej dorastają do 8 m długości.

Glicynia chińska ma liście pierzaste, złożone z 7–13 listków (większych niż u glicynii kwiecistej). Kwitnie w maju, kwiaty są mocno zagęszczone w gronie, rozwijają się przed rozwojem liści. Kierunek skrętu pędów: w prawo. Pędy glicynii chińskiej dorastają do 15 m długości.

Glicynia to pnącze o zdrewniałych łodygach i silnym wzroście. Roczny przyrost wynosi od 1 do 3 m. Wymaga solidnych podpór – rosnąc owija mocno pędy wokół nich.

Odmiany glicynii godne polecenia:

- 'Amethyst' – odmiana o najciemniejszych kwiatkach, fioletowopurpurowych, ma gęste kwiatostany do 25 cm długości, kwitnie w pierwszej połowie maja.
- 'Prolific' – kwiaty liliowofioletowe, gęste kwiatostany do 25 cm długości, kwitnie w pierwszej połowie maja, czasami powtarza kwitnienie na przełomie sierpnia i września.

Kwiatostany glicynii mają postać zwisających gron. Kwiaty mają kolor: liliowy lub liliwoniebieski, rzadziej biały bądź różowy. Dodatkową ozdobą glicynii są jej owoce – długie (do 15 cm) strąki, które pozostają na roślinie całą zimę. Wewnątrz strąka znajduje się kilka nasion. Glicynia rozmnażana przez nasiona (generatywnie) po raz pierwszy zakwita po 7–10 latach, natomiast glicynia szczepiona (rozmnażana wegetatywnie) – po około 5 latach.

Tak prezentuje się glicynia bez kwiatów. Zdjęcie z początku września z parku w Oliwie.